

కథ

రథయాత్ర

శ్రీ చాగంటి సోమయాజులు

బొంగరం పట్టుకొని బయల్దేరేడు. బొంగరం కొని మూడు రోజులే అయింది. చూడని కొచ్చిన చుట్టం చేతిలో పెట్టేడు లరణా. దమ్మిడి యిచ్చి స్వయంగా ముల్కీ వేయించుకొన్నాడు తాత వేని పెట్టేడు చేకుతాడు.

హైస్కూల్లో కెళ్ళాడు. తోటి కుర్రాళ్ళెవరూ రాలేదు. వెనక వరండాలో కెళ్ళాడు. దగాచేశారు. వసామని ఎవరూ రాలేదు. కుక్క జాలిలో బొంగరం తిప్పాడు. ఎరుపు, ఆకుపచ్చ రంగుల లక్క బొంగరం గింగని రింగు పెడుతూ కునుకుపెటింది. అబ్బాయి బుర్రంశా ఎర్రగా, ఆకుపచ్చగా కునుకు పెట్టిన బొంగరం పై బాగంలో ఐక్యమై పోయింది.

అలాగా తిరుగుతున్నప్పుడు జాలిలో పెకెతి చేతిలో కెక్కించుకొంటే బాగుణు. ముల్కీ కత్తిలాగుంది. చెయ్యి కన్నం వడి పోతుంది. పండేలో చింతగుంపు బొంగరానికెనా దెబ్బకి పేడు ఊడిరావాలి వెధవబాద. ముల్కీకి అంతవాడి ఒక విధంగా వుంటేనే మంచిది. ఇంకొక విధంగా వుండనే గూడదు.

బొంగరం ముల్కీ అంచుల మీంచి కర్రని తిరిగి తికమకగా కొట్టుకొంటూ ఆగిపోయింది. అబ్బాయి ఆలోచించాడు. చాలా దూరం ఆలోచించాడు.

భూమి గుండ్రంగా బలపంలాగుంటుందని, బొంగరంలా గిర్రని తిరుగుతున్నదనీ చెప్పేడు మేష్టరు. కాని హిరణ్యాక్షుడు భూమిని చాపలా చుట్టేశాట్ట, అదీ ఆ మేష్టరే చెప్పేడు. బలపం లాంటి భూమిని చాపలా ఎలా చుట్టాడో? సమన్వయం కాక అబ్బాయి బుర్ర బద్దలైపోయింది. ఇలాంటి సందేహాల నడిగితే మేష్టరు నరిగ్గా నమాధానం చెప్పి సందేహాలు తీరుస్తారా? వెట కారాలాడుతాడు. క్లాసంతా పకా పక నవ్వుతారు.

హిరణ్యకశిపుడి కడుపున ప్రహ్లాదుడు పుట్టేడు కాని తానే పుడిలే? చక్కా చంద్రుడికి ముల్కీ వేయించుకుని, వాసుకిని తాడుగా తీసుకొని బృందావనంలో బొంగరం తిప్పుకుణ్ణు.

శ్రీరాముడి కథ చెపుతూ 'నాన్న చెప్పిన మాట వినాలని'

మేష్టరు చెప్పేడు. రాముడు తండ్రిమాట వినే అడవులకుపోయి నానాబాధలూ పడాడు. మరి ప్రహాదుణి గొప్పవాడంటా రెండుకూ ? తండ్రి చెప్పినట్టు వినలేదుసరికదా ? ఘోరమూర్తివేత తండ్రి ప్రాణాలు తీయించేశాడు.

హైస్కూలు పక్కంటి పెరబ్బో ఎర్రగా, పచ్చగా బాదం చెట్లు ఆకులు మూడుగంటలెండలో మెరుసున్నాయి. పచ్చగా కాయలు, ఎర్రగా పళ్ళు గుతులు గుతులుగా వేళ్ళాడుతూ ఉంటే పచ్చని రామచిలకలు ఎర్రని ముక్కులో పొడుచుకు తింటున్నాయి. ఇటీకి ముక్కని అబ్బాయి ఫైటని విసిరితే దెబ్బకి గు తికి గు తి కాయలూ పళ్ళతో రాలింది. అదులోంచి ఆకపచ్చని సాలీడు తొందరగా గోడమీదికి పాకిరి పోయింది. అరుసూ రామచిలకలు పచ్చతోరణంలా గెగిరిపోయాయి. అబ్బాయి బుర్రంతా ఎర్రగా ఆకు పచ్చగాఅయిపోయింది. 'ఎవరూ వెధవ ?' అంటూ లోపలినుంచి కేక వినబడాది అబ్బాయి గుండె గడగడలాడినా అందినకాడికి కాయల్ని ఏరుకొని స్కూలవతల వరండాలోకి పారిపోయాడు.

పళ్ళపై తొక్కలు కొరుక్కుతింటూ చూచాడు గోడమూల దాగరంతా సాలిగూడు కనబడాది. చిక్కగా, సన్నంగా, ధవళంగా నేయబడాది. అలాంటి పట్టుకొలీ వజ్రవలు పెళ్ళానికి కటబెటాలి. సాలిగూట్లో ఇంకా మంచుబినుకులు కనబడాయి. అప్పుడప్పుడే పడుతున్న వద్యాహ్నం ఎండలో పచ్చగా, ఎర్రగా జిగాలుమంటూ మెరుసున్నాయి. అలాంటి రవ్వలహారం పెళ్ళాం మెళ్ళోవెయ్యాలి.

బాదం కాయ లొక్కడూ తింటే బాగులేదు. ఊరించాని కెదరుగా ఒక్కడైనా లేకపోయాడు అన్ని బాదం కాయలు దొరికాయంటే ఎవరూ తరవాత నమ్మరేమో అని భయపడాడు. కిటికీ ఎక్కి వాసం మీద ఎగబాకి వెలిసిమీద కాయలన్నీ తిండం మాని దాచాడు. బాదం కాయలో, సాలిగూదో, మంచుచినుకులో పిచ్చి ఆలోచనలో మరిచిపోయాడు. తాను ఇలు బయలుదేరిన కారణం. 'అమ్మబాబో!' అని పెద్ద కేకేసి పగట్టాడు.

ఆవేళ మారు రథయాత్ర

మండావారి చిన్న గాణీ, బొంతావారి బొబ్బణి, పెడితలిసి పోగుచెయ్యాలి. నలుగురు రాక్షసులనీ వెంటపెట్టుకొని యాత్ర వెళ్ళాలి ... పరుగెట్టాడు బొంతా వారింటికి. వాళ్ళ బొట్టేడు లేడు. పరిగెట్టాడు మండా వారింటికి. వాళ్ళ పిలడూ లేడు. వాళ్ళంతా తన్ని మోసంచేసి రెండింటికే వెళ్ళిపోయారు దగాకోర్లు

పోనీ, బతికాడు. వాళ్ళతో ఇసకగడ్డలో గెంతడం, మచ్చు కొండెక్కడం, అల్లరి తప్పిపోయాము. వాళ్ళంతా బికారీలు. తనో? ఆరుకానుబాన్నాము ఐశ్వర్యవంతుడు. వాళ్ళనాన్న మురిపించి మురిపించి ఎలాగైతేనేం కాణీ ఇచ్చాడు. అమ్మ అడగ్గానే పారేసింది అర్థా, అది తాతయ్య చూచి ఒక్క కాణీయే ఇచ్చి 'చాల్లే' అనేశాడు. పారవలసినచోట పెద్దవాచిక పారందికాడు. అమ్మమ్మ రహస్యంగాపిలిచి మరీ ఇచ్చింది అర్థా. అమ్మమ్మ దగ్గర ఏ. ఆవకాయ గూనలవారో ఎవరికీ తెలియకుండా డబ్బు ఉంటుంది

ఇంతో బియ్యం అవీ దొంగదాటుని అమ్మి ఏకాశినాడు కొబ్బరి
కాయలు కొని దేవాలయంలో అభిషేకం చేయస్తుంది.

కాశీ రంకులరాట్నం కాణి పకోడీలు, అర్ధణా కిర్రు చక్రం
తప్పవు. అక్కడి కెంతున్నాః అర్ధణా బొమ్మల లాటరీ
వెయ్యొచ్చు. నెమఃమీద కాస్తే, మూడు నెమళు వస్తే రెండు
కానులకే ఆరుకాను లొస్తాయి. అప్పుడో తోక తక్కువ తొంభై
కొనుక్కోవచ్చు.

పెద్ద వీధిని బడి వేలకొది జనం బయలేరారు. పల్లెటూరి
వాళ్లు మందలు చందలుగా వెళ్తున్నారు. తోవ తప్పిపోకుండా
ఒకరి చేతుల్నొకరు పట్టుకున్నారు. వెర్రివాళ్లు. దానన్నపేటలో
తోవ తప్పిపోవడం ఏమిటి? అబ్బాయి కన్ని వీధులూ తెలుసు.
తెలియని చిక్కు వీధుల మధ్యనుండి వెళుతూ వుంటేనే సరదా.
చిన్న చిన్న వీధులన్నీ ఆఖరికి తెలిసిన పెద్ద వీధులకి తేలుతూనే
వుంటాయి. అబ్బాయికి పట్నాలో వీధుల రహస్యం బోధపడింది.

వో తాతగారు చక్రాల కుర్చీమీద మనవణి యీడ్చుకొంటూ
వొస్తున్నాడు. మనవణి చూచుకొంటూ తాత మొహం పొంగి
పోయింది. మనమడు దూచిపేచా తింటూ చొంగలు కార్చుకొంటు
న్నాడు కిందికి మీదికి ఎగిరే అట్టకోతిని పట్టుకొన్నాడు.

వాళ్ళ కాసు మేష్టరుగారు గబుక్కన కనబడారు. అబ్బాయి
గుండె లటుక్కుమంది. అదెంచేతో మేష్టర్ని చూస్తే ఏమేనా
భయం వేస్తుంది. మేష్టరుగారు ఎడపిలణి చంకలో పెట్టుకొన్నారు.
పెద్ద పిల్లడు సక్కన నడుస్తున్నాడు. ముందు నడుస్తున్నాడో
బోడెమ్మ. వెనక నడుస్తున్నాది బుర్రొంచుకొని, చందనం బొమ్మ
పట్టుకొని, చంటి పిలాణేతుకొని చందనం బొమ్మలాంటి మేష్టరాణి.
తెల్లగా పళ్ళిగిలించి ఎందుకో నవ్వుతున్నాది.

మేషుగారి చంకలో పిలాడి ముక్కోడి పోతున్నది మేషుగారు (అసహ్య మెంచేతలేదో?) ముక్కు తుడిచి తొడ మీద పంచకి తడుచుకొంటున్నాడు. చీ : చీ : అదిచూచి అబ్బాయి వాళ్ళంతా అసహ్యంతో జరిదరించింది. మేషుగారు కూడా ఇలాంటి పనులు చేసాడో అనుకొన్నాడు. మేషుగారికి పెళ్ళాం పిల్లలుంటారా అని తెలబోయాడు. ఉంటారన్న సంగతి ఎంచేతో అబ్బాయికి అడివర కెప్పుడూ తట్టలేదు.

దబ్బులెవ్వరూ కాటెయ్యకండా ఆడంగా జేబునిండా బొంగరం ఇరికించి, జాలు మెళో చుట్టపెట్టుకుంటూ జనప్రవాహంలో పడాడు. గుండ్రంగా ఎత్తుగా వున్నాది జేబు. పచ్చగా ఎర్రగా బొంగరం వె భాగం కనబడుతున్నాది అ న్నమానం దాన్నోమారు, జేతో సవరిసూ నడుసున్నాడు. సరికొ త బొంగరం, అసలు శృంగవరపు కోట లక్క బొంగరం. పడుచువాడికి ప్రియురాలి ముఖం కన్నా ప్రియతరంగా ఉన్నది అబ్బాయి గుండెలి మీదా బొంగరం.

ఓ బోడెమ్మ పెద్ద కృష్ణుడి బొమ్మని గుండెలికి గట్టి గా అదిమి పట్టుకొని వో వారగా చీమలా నడుసున్నాది. అబ్బాయి పక్కున నవ్వి ' బోడెమ్మగారూ : బాగున్నారా ?' అనిపలకరించాడు.

ఓ బోడెమ్మ పెద్ద కృష్ణుడి బొమ్మని గుండెలికి గట్టిగా
అదిమి పట్టుకొని వో వారగా చీమలా నడుసున్నాది. అబ్బాయి
పక్కన నన్నీ 'బోడెమ్మగారూ : బాగున్నారా ?' అనిపలకరించాడు.

'నీకేం పోగలంరా గుంటకక్క గట్టా ?' అని బోడెమ్మ
పళ్ళు బిగించింది. ఆ రఖంగా తిటు తింటూవుంటే సుఖంగా
వుంటుంది. అబ్బాయికి సంతోషానికి బదులు విచారం పట్టుకుంది.
బోడెమ్మని బాగా అల్లరి పెట్టడానికి బొంతావారి బొటెడెనో నమ
యానికి లేకపోయాడు. ఎంతైనా నలుగురున్న సాటిరాడు. ఒంటి
గాడె పోయాడు. అల్లరి లేకపోతే తీర్థమేమిటి ?

'బోడెమ్మగారూ : కృష్ణుణ్ణి గట్టిగా పట్టుకోకండి, మంచి
వాడుకాడు' అన్నా డబ్బాయి.

'గుంట చచ్చినాడా :' అని మీదికి ఏం చేదామనో బోడెమ్మ
వెళ్ళింది. అబ్బాయి బెదిరి పోలేడు.

'బొమ్మ పడిపోతుంది. కోపం వొద్దు బోడెమ్మగారూ :
శాంతం భోషాణం-శాంతం భోషాణం' అని హాతోపదేశం చేస్తూ

మెల్లిగా వెళ్ళిపోయాడు కాని నవ్వు పట్టలేకపోయాడు. రోడ్డుమీద
జుర్రు నిమషాలు నిలబడిపోయి, గూనివానిలాగ వొంగిపోయి నవ్వి
నవ్వి చచ్చాడు

రథయాత్ర దగ్గర పడ్డాది

పెద్ద దుకాణం నిండా కుండబొమ్మలు నింపేశారు. ధగధగ
లాడుతున్నాయి బొమ్మలు! వాట్ని చూస్తూ నిలబడాడు అందులో
చాలా బొమ్మలు వాళ్ళింట్లో ఉన్నవే మురళీ కృష్ణుడు, శేషశాయి,
గజలక్ష్మి, మడిగాళ్ళేసుకున్న గాంధీ వాళ్ళక్కయ్య ఎలాగా దసరా
కొచ్చి బొమ్మల కొలువు పెడుతుంది బోషాణాండా బోలెడు
బొమ్మలున్నాయి - బూజు దులపాలిగాని.

బొమ్మల దుకాణం దగ్గర ఆ బొమ్మలన్నింటికన్నా అంద
మైన అమ్మాయి కనబడ్డాది ఆరేళ్ళో దాన్ని చూస్తూ అబ్బాయి
నిలబడిపోయాడు దానిమొహం తెల్ల మతాబాలాగా వెలగుతున్నది.
చక్కని చక్క. అబ్బాయి ఎగాడిగా వెరివెధవలా చూచినా
అమ్మాయి కన్నెత్తి చూచింది కాదు దాని జబ్బమీద కొట్టి తనే
అడిగేడు: 'మీ యింటిపేరు?' అమ్మాయి అప్పుడు వణి చూచి
'మంగువారు' అన్నది. అమ్మాయికి సిగులేనేలేదు. వాళ్ళమ్మమ్మ
పెళ్ళానికి మొగుడిదగ్గర సిగు ఉంటుందని చెప్పింది 'అన్నట్టు
ఇంకా ఆ పిల్ల నాకు పెళ్ళాం కాలేసు కదూ' అనుకొన్నాడు.

'నీ పేరు? అనడిగాడు.

'తాయారు'

'తాయిలం కొవిపెడత తయారుకి' అంటా చిన్న కవీశ్వరు డయిపోయాడు అతని గుండెలు పాడింది అతని గుండెలు వొణి కింది పిలకి పెళయిపోయిందేమో? నీకు పెళ్ళయిందా?' అని అడిగాడు 'చిన్నపిల్లకి పెళ్ళవుతుందా?' అని అమ్మాయ నవ్వింది ఫస్టుగా కుదిరింది మంగువారి తాయారు మా మంచి పిలా పెళ్ళాడు తాను, పెళ్ళాడతాను' అంటూ అమ్మాయి చెవిలో ఉదేడు. 'ఇదేంటి పిలాడా? పో అన్నది. తాయారు నవ్వుతూ దాని మొహం ఎప్పుడూ ఆరని తెల్లని మతాబా.

తాయారు తల్లి అబ్బాయిని చూచింది

'ఎందుకబ్బాయి అలా నిలుచున్నావు?' అని మహాధాటిగా అడిగింది. సమాధానం చెప్పలేక కటకట లాడాడు

'తాయారు!' చేతిలో పొటాంపున్నదా? దొంగవెధవలును గా గెదలా తన్నుకుపోతారు' అన్నది కాబోయే తగారు అబ్బాయికి మహాకష్టమనిపించింది.

'తాయరూ:' చేతిలో పొట్టాంపున్నదా? దొంగవెధవలును గూ
గెదలా తన్నుకుపోతారు ' అన్నది కాబోయే అత్తగారు అబ్బాయికి
మహాకష్టమనిపించింది.

'అన్యాయం మాటలాడకండి నేను దొంగనుకాను, కావలిసే
మీ అమ్మాయికి నేనే ఇస్తాను, నాదగ్గరారుకానులున్నాయి ' అన్నాడు
గర్వంగా.

'గొప్పగుంట వెధవ్వి : చింకిచొక్కా నువ్వు' అన్నది
అబ్బాయి చిన్నభోయాడు. మొహం పచ్చగా ఐపోయింది
ఆప్పుడు కనబడ్డాయి - జబ్బమీద చిరుగు, మెడమీద రగుడు,
చెవుల మీంచి వేళ్ళాడుతూ బొద్దులా మంచిచొక్కా తొడుక్కుండా
మనే అనుకున్నాడు ఆ తోపులాటలో పాడైపోడానికి మడత

చొక్కా ఎందుకన్నాడు ? వాళ్ళ నాన్న ఇలాగ్గా అవమానపడవలసి
వస్తుందని కలగన్నాడా ?

'మాసి పోతుందని పంచిది కట్టలేదు నాకు సిల్కు
చొక్కాలే వున్నాయి' అన్నాడు

'చాలు పో, అవతలికి' అని గట్టిగా కసిరింది అతగారు.

'ఎందుకా అబ్బాయి నలా కసురుతావు ?' అన్నాడు
కాబోయే మామగారు - తాయూ నాన్న.

'దొంగ వెధవ దీ' అన్నాది అతగారు

'అన్యాయం మాటలాడకండి' అన్నాడబ్బాయి.

'నన్నా, ఆ అబ్బాయే నన్ను పెళ్ళాడుకాట్ట అలా పాడు
తున్నాడు' అన్నది తాయూరు.

'దొరికి పోయానురా దేముడా, అనుకొన్నా డబ్బాయి.
చెవులెత్రిబారి వొంటినిండా వెంట్టుకలు లేచి నిజమన్నాయి

'ఓరీ వెధవా ! అందుకా అలా పులూ పులూ చూస్తున్నావు ?
నట్టువ పదేళు లేవు, కలికాలం వెధవా !' అన్నాది అతగారు.

'నువ్వెవరబ్బాయివి ?' అడడిగాడు మామగారు

'మేము బాగా డబ్బున్న వాళ్ళం మా తాతయ్యకి రెండు
వేలొస్తాయి.

‘అయితే నీ వెప్పుడు పెళ్ళిచెయ్యమన్నావు?’

‘ఏమో మాతాతనడగండి’ నిజమే అనుకొన్నాడు తిట్లుతీస్తూ, పెళ్ళాం దొరికిందనుకున్నాడు వాళ్ళకేం బోలెడంత డబ్బున్నానని. ఎగిరి గంతేసి ఎవరు పడితేవాళ్ళు తనకి కట్టాలూ, కానుకలూ ఇచ్చి పిల్లని తన కాళ్ళమీద పడేస్తారని వాళ్ళమ్మమ్మ చాలాసార్లు చెప్పింది.

‘పో వెళ్ళి పెద్దవా!’ అన్న మామగారి ఆఖరి కసురుతో వెనక్కి వెనక్కి చూస్తూ, తాయారు మొహం జాపకం బాగా వుంచు కొని వెళ్ళిపోయాడు వాళ్ళమ్మమ్మతో చెపితే తనకి. తాయారుని తప్పకుండా పెళ్ళిచేసుంది తెలటిపిల్ల అయితే కట్టాలైనా అడక్కుండా చేసుకొందామని అమ్మమ్మ చాలా సార్లు చెప్పింది.

రథయాత్ర పెళ్ళున విరిగిపడి సముద్రంలా పొంగిపోతోంది. ఒకనం తింగబడి కెరటాలా ముందుకి కొట్టుకొస్తూ వెనక్కి వెళ్ళు తున్నారు తోరణాల్లో, అరటి చెట్లతో, అలంకరణలతో శ్రీ జగన్నాధస్వామి రథం ముందుకి కలకల్లాడుతూ జే గంట్రో వొస్తున్నది.

అబ్బాయి ఆరుకాసు లై క్వర్కంతో తీర్పం లోపలకెళ్ళాడు. పెద్దవాళ్ళ కాళ్ళలోంచి నుంచేసుకొని దూరుతూ ముందుకు సాగాడు ఆకాళ్ళ సందుల్లోంచి రథయాత్ర హోరులోంచి తాయారు మొహం కనబడుతున్నాది అబ్బాయి మహాఒన సముదాయంలో కలసిపోయాడు జనాని కవతల రంకుల రాట్నాలు రంయ్యని తిరుగుతున్నాయి.